

Summery

Diamond is a promising system-based approach to helping a risk group to get the 3 w's: work, home and wife, developed by the Research Foundation of Intercultural Participation and Integration (SIPI).

The method is aimed at Muslim youth who do not have a job or education, are regularly treated unfairly, have low self-esteem and an increased risk of social isolation.

Training consists of 3 modules. Module 1: turning point, helping young people towards a job or training by means of Interview talks, development of social and professional skills and assistance in practical and organizational matters. Second module: 'Moral Judgment Formation', empathic insight, which leads them to learn more about their own behaviors and ideas and those of others. Third module: 'Conflict management', teaches young people to deal with negative emotions and unfair treatments such as discrimination.

Feddes and his colleagues (2013) discovered some side effects in his measurement. They found, inter alia, that the engagement of the young people on their own responsibility was demotivating. During the training, the youngsters became increasingly "released" by the supervisors, and they were expected to perform their goals independently. Instead of this resulting in a positive empowerment of their own power, they just motivated them because they felt they were no longer being accompanied.

It can be imagined that the youngsters will find it difficult to hold the positive results after training. Therefore, Feddes and his colleagues advised the trainers to keep a finger on the wrist and keep in touch with the young people in order to maintain the achieved effects.

Another side effect, however, had an unexpectedly active effect and that was the ethnicity of the trainers. The trainers, like the participants, were Islamic and had a Moroccan background, which resulted in a shared group membership between the trainers and the participants. Trainers could thus communicate more easily with the participants. If needed, the trainers also spoke Arabic; the mother tongue of many of the participants and thus often a language in which the young people more easily express their emotions. The link between trainer and contestants is crucial for succeeding in such an approach and therefore it is recommended in future.

The research by Feddes and his colleagues is useful in understanding the active elements of the diamond method, but not enough to prove the effect of the method. Feddes and his colleagues have investigated a very small group and no control group has been considered. It might be that these motivated young people in the six months they followed were booked the same results without the Diamond approach, although that is not very plausible.

Samenvatting

Diamant is een veelbelovende systeemgerichte aanpak om een risicogroep te helpen bij het krijgen van de 3 w's: werk, woning en wijf, ontwikkeld door het onderzoeksbureau Stichting van Interculturele Participatie en Integratie (SIPI).

De methode is gericht op moslimjongeren die geen baan of opleiding hebben, zich regelmatig oneerlijk behandeld voelen, een laag zelfvertrouwen hebben en een verhoogd risico om in een sociaal isolement te komen.

Training bestaat uit 3 modules. Module 1: turning point, jongeren helpen richting een baan of opleiding d.m.v. intervisiegesprekken, ontwikkeling van sociale en professionele vaardigheden en hulp bij praktische en organisatorische zaken. Tweede module: 'Morele oordelingsvorming', empathisch inzicht ontwikkelen waardoor ze meer leren over hun eigen gedrag en denkbeelden en dat van anderen. Derde module: 'Conflicthantering', leren de jongeren omgaan met negatieve emoties en oneerlijke behandelingen zoals discriminatie.

Feddes en zijn collega's (2013) ontdekten enkele bijeffecten in zijn meting. Ze ontdekten onder andere dat het aanspreken van de jongeren op hun eigen verantwoordelijkheid demotiverend werkte. De jongeren werden gedurende de training steeds meer 'losgelaten' door de begeleiders en er werd van hen verwacht dat ze hun doelen zelfstandig gingen uitvoeren. In plaats van dat dit resulteerde in een positieve bekrachtiging van de eigen kracht, demotiveerde het hen juist, omdat ze het gevoel kregen niet meer begeleid te worden.

Het valt te voorstellen dat de jongeren het lastig zullen vinden om de positieve resultaten vast te houden na de training. Daarom raadden Feddes en zijn collega's de trainers aan om naderhand een vinger aan de pols te houden en in contact te blijven bij de jongeren, om de behaalde effecten in stand te houden.

Een andere bijwerking had daarentegen een onverwacht werkzaam effect en dat was de etniciteit van de trainers. De trainers waren, net als de deelnemers, islamitisch en hadden een Marokkaanse achtergrond, wat zorgde voor een gedeeld groepslidmaatschap tussen de trainers en de deelnemers. Trainers konden hierdoor makkelijker met de deelnemers communiceren. Als het nodig was spraken de trainers ook Arabisch; de moedertaal van veel van de deelnemers en dus vaak een taal waarin de jongeren makkelijker hun emoties uitten. De band tussen trainer en deelnemers is cruciaal voor het slagen van een dergelijke aanpak en daarom wordt die in het vervolg aangeraden.

Het onderzoek van Feddes en zijn collega's is nuttig om inzicht te geven in werkzame elementen van de Diamant-methode, maar niet voldoende om het effect van de methode te bewijzen. Feddes en zijn collega's hebben namelijk een zeer kleine groep onderzocht en er is geen controlegroep bekeken. Het zou kunnen dat deze gemotiveerde jongeren in de zes maanden dat ze gevolgd werden dezelfde resultaten hadden geboekt zonder de Diamant-aanpak, al is dat niet erg aannemelijk.

<http://www.socialevraagstukken.nl/effectvdmaand/diamantmethode-gaat-radicalisering-effectief-tegen/>

EFFECT Diamantmethode gaat radicalisering effectief tegen

Met de stroom van de vluchtelingen, de aanslagen in Parijs en de aantrekkingskracht van IS zijn radicaliserende moslims het onderwerp van de dag. Er zijn succesvolle interventies om radicalisering te voorkomen. Een daarvan is de Diamantmethode, een veelbelovende systeemgerichte aanpak om een risicogroep te helpen bij het krijgen van de drie w's: werk, woning en wijf.

Door Sterre ten Houte de Lange

2 december 2015

De Diamant-methode is een training ontwikkeld door het onderzoeksbureau Stichting van Interculturele Participatie en Integratie (SIPI). De methode is gericht op moslimjongeren die geen baan of opleiding hebben, zich regelmatig oneerlijk behandeld voelen, een laag zelfvertrouwen hebben en een verhoogd risico om in een sociaal isolement te komen. Deze vier elementen komen

vaak samen bij geradicaliseerde jongeren en doordat de training deze punten aanpakt kan de methode gezien worden als een preventiemaatregel tegen radicalisering. Deelnemende jongeren worden doorverwezen door Dienst Werk en Inkomen, maar de jongeren volgen de training geheel vrijwillig.

De training bestaat uit drie modules die over drie maanden worden uitgevoerd. In de eerste module, 'Turning point', worden de jongeren geholpen richting een baan of opleiding. Dit gebeurt via intervisiegesprekken, ontwikkeling van sociale en professionele vaardigheden en hulp bij praktische en organisatorische zaken. De tweede module, 'Morele oordelingsvorming', helpt de jongeren empathisch inzicht te ontwikkelen waardoor ze meer leren over hun eigen gedrag en denkbeelden en dat van anderen. In de derde module, 'Conflicthantering', leren de jongeren omgaan met negatieve emoties en oneerlijke behandelingen zoals discriminatie.

Diamant methode is effectief in haar doelen bereiken

Feddes en anderen (2013) onderzochten het effect van de Diamant-methode. Zij volgden twaalf jongeren voor, tijdens en na de training. De jongeren waren tussen de 17 en de 23 jaar oud. De onderzoekers bekeken of de vooraf gestelde doelen werden gehaald, en interviewden de deelnemers. Om de emotionele en morele veranderingen te meten werd gebruik gemaakt van psychologische vragenlijsten.

Het effectief voorkomen van sociaal isolement en het vergroten van de verbondenheid met de maatschappij werd gemeten aan de hand van de sociale activiteiten. En er werd gekeken of ze een opleiding of werk hadden gekregen tijdens de training. Het blijkt dat de Diamantmethode inderdaad succesvol is op deze twee punten.

Daarnaast bleken de jongeren na de training meer zelfvertrouwen te hebben en minder vaak te denken dat ze oneerlijk worden behandeld. Ook drie maanden na de training blijken deze effecten stand te houden.

De relatie tussen trainer en jongere is cruciaal

Naast de metingen op de vooraf gestelde doelen vonden Feddes en zijn collega's (2013) een aantal bijeffecten van de methode. Ze ontdekten onder andere dat het aanspreken van de jongeren op hun eigen verantwoordelijkheid demotiverend werkte. De jongeren werden gedurende de training steeds meer 'losgelaten' door de begeleiders en er werd van hen verwacht dat ze hun doelen zelfstandig gingen uitvoeren. In plaats van dat dit resulteerde in een positieve bekrachtiging van de eigen kracht, demotiveerde het hen juist, omdat ze het gevoel kregen niet meer begeleid te worden.

Het valt dus te verwachten dat de jongeren het lastig zullen vinden om de positieve resultaten vast te houden na de training. Daarom raadden Feddes en zijn collega's de trainers aan om naderhand een vinger aan de pols te houden en in contact te blijven bij de jongeren, om de behaalde effecten in stand te houden.

Een andere bijwerking had daarentegen een onverwacht werkzaam effect en dat was de etniciteit van de trainers. De trainers waren, net als de deelnemers, islamitisch en hadden een Marokkaanse achtergrond, wat zorgde voor een gedeeld groepslidmaatschap tussen de trainers en de deelnemers. Trainers konden hierdoor makkelijker met de deelnemers communiceren. Als het nodig was spraken de trainers ook Arabisch; de moedertaal van veel van de deelnemers en dus vaak een taal waarin de jongeren makkelijker hun emoties uitten. De band tussen trainer en deelnemers is cruciaal voor het slagen van een dergelijke aanpak en daarom wordt die in het vervolg aangeraden.

Onderzoek nog niet voldoende voor bewezen effect

Het onderzoek van Feddes en zijn collega's is nuttig om inzicht te geven in werkzame elementen van de Diamant-methode, maar niet voldoende om het effect van de methode te bewijzen. Feddes en zijn collega's hebben namelijk een zeer kleine groep onderzocht en er is geen controlegroep bekeken. Het zou kunnen dat deze gemotiveerde jongeren in de zes maanden dat ze gevolgd werden dezelfde resultaten hadden geboekt zonder de Diamant-aanpak, al is dat niet erg aannemelijk.

Referentie

Feddes, A. R., Mann, L., Zwart, N. de & Doosje, B. (2013). Duale identiteit in een multiculturele samenleving: een longitudinale kwalitatieve effectmeting van de weerbaarheidstraining Diamant. *Tijdschrift voor Veiligheid*, 12 (4), pp. 27-44.